

Yazar ve çizerlerimizin her seçimden sonra sonuçları yorumlamaları görevleridir. Ancak, bunu ideolojik saplantılar içinde olanlar, particilikle dilleri bağlananlar yapamaz. Onlar seçimlerden sonra partileri kaybetmişse bunu gerçekçi nedenlere bağlamak yerine olmadık mazeretler bulurlar. Bu nedenle Türkiye’de politika hurafelerine inanmış ve bel bağlamış milyonlarca insan var...

Son genel seçimler 12 Haziran 2011’de yapıldı. Ben de seçimin ertesi günü (13 Haziran 2011) “*Seçimi Neden AKP Kazandı?*”

başlığı altında 5 sayfalık bir değerlendirme yaptım. Bunda AKP oylarının arttığını, CHP’nin oylarını artırmakla birlikte hedef ve beklentilerinin altında kaldığını, MHP’nin barajın üstünde kalmayı başardığını, BDP’ye verilen oyların hatırı sayılır bir artış gösterdiğini, sağ veya sol, seçime giren diğer partilerin iyice küçüldüğünü belirttim.

Seçim sonuçlarını gösteren rakamlardan zaten herkesin anlayacağı bu sonuçları yorumlarken şu olgulardan hareket etmişim: “*Türkiye halkı yoksullaşıyor*” söylemi yoksullar tarafından itibar görmemiştir çünkü halkın refah düzeyi 2002’den beri yükselmiştir. 100 olan alım gücü 131’e çıkmıştır. Halk kitleleri (yaklaşık her iki seçmenden biri) istikrarın sürmesi için AKP’ye oy vermiştir.

Cumhuriyetin çökmekte, Türkiye’nin bölünmekte olduğu söylemi beklenen etkiyi yapmamıştır. Kürt sorununu çözme iradesi güçlenmiştir. Bu gelişmeler, dışarıdan kurgulanarak değil, Türkiye’nin iç dinamiklerinin bir sonucudur. Bunu göremeyen ve sürekli komplolar üretmeye çalışan CHP’nin solundaki güçler iyice marjinal hale düşmüştür.

O seçimde, Sol Güçbirliğini destekleyenler arasında adım yayımlandığı halde, son anda oraya oy vermeyişimin nedenini de açıklamıştım: Sol Güçbirliğinin benim sandığa gideceğim bölgedeki adayı olan emekli general, 1915 Ermeni olayları hakkında “*Ermenilerin hiç biri öldürülmedi. Onlar ecelleriyle öldüler. Hepsinin mezarını biliyoruz*” sözleriydi. Tarihsel gerçeklere bu kadar uzak bir görüş, başka hangi konuda beni temsil edebilirdi ki?

Seçim değerlendirmesinin sonuç bölümünde şöyle yazmıştım: “*Türkiye’de seçim kazanarak iktidara gelebilmek için soyut ideolojik kavramları tekrar etmek yerine, halkın içinde bulunduğu durum gözetilerek ve onların ekonomik ve sosyal talepleri hesaba katılarak programlar yapmak*

gerekir.”

BAŞIMA GELEN PİŞMİŞ TAVUĞUN BAŞINA GELMEDİ

Bu değerlendirmem üzerine ne suçlamalarla karşılaşmadım! Benim yoldan çıktığımı, artık liberal olduğumu, AKP’yi övdüğümü yazıp söylediler. Üyesi olduğum İşçi Partisi’nin yönetimi beni partiden kesin ihraç istemiyle disiplin kuruluna sevk etti. Ankara İl Disiplin Kurulu savunmamı aldı ve ihraç isteğini reddetti. Fakat parti yönetimi beni partiden atmakta kararlı davrandı. Yüksek Disiplin Kurulu nezdinde isteğini yeniledi. Bu aşamada yönetimi benimle uğraşmaktan kurtarmak için zaten epeydir bazı söylemlerinden rahatsız olduğum İP’ten istifa ettim ve bunu da yakın çevreme bildirdim. Partinin daha sonra girdiği yönelimler karşısında da *“İyi ki istifa etmişim”* diyorum.

7 Haziran 2015 seçimleri için partiler art arda bildirgelerini açıklıyorlar. Bunların en önemli özelliği halkın refahı için verilen sözlerin belirgin hali gelmesidir. Özellikle CHP yönetimi, halkın yarısının AKP’ye neden oy verdiğini anlamıştır. Bütçeyi dar gelirlilerin yararına kullanmak için projeler geliştirmekte ve bunları ilan etmektedir. Bu vaatler, iktidar partisini müşkül duruma ve telaşa düşürmüştür. Sinirli bir üslupla *“Kaynak bulamazsın!”* diye koro halinde bar bar bağırmaktadır. Geçmiş yıllarda yoksullar yararına bazı uygulamalar yapan ve onlardan aldığı destekle bütçenin çoğunu vurgunculara akıtan, bu nedenle yolsuzluklara da batan iktidar, *“halk kitlelerine benim ayırdığımdan daha fazla kaynak aktaramazsın”* demeye getirmektedir. Aktarılacağına inandıkları gün, emekçiler, iktidar patisinin elinin altından kaçacaktır.

Siyaset denen şey, son tahlilde millî gelirin nasıl bölüşüleceğinin kavgasından ibarettir. Kürt sorunu, laiklik, muhafazakârlık kavramlarının bile temelinde bunun mücadelesi yatar. Halk kitleleri sizden daha fazla refah, eşitlik, adalet ister de bunu karşılayamazsanız, halka şirin görünmek için beş vakit namazın yanına beş vakit daha kılsanız yüzünüze bakan olmaz! Atatürkçülüğe, laikliğe sarılmışsanız, bunları halkın refahı programına bağlayamazsanız azınlıkta kalmaya mahkûmsunuz.

CHP lideri dört yıl önce 600 liralık düzenli yoksulluk yardımı projesiyle önemli ama yetersiz bir atak yapmıştı. Bu kez, CHP yönetimi durumun daha derinden farkına vardığını göstermektedir. Evet, Türkiye’de ekonomik bölüşümü yeniden yoksullar yararına düzenlemek mümkündür. Bütçe için yeni kaynak yaratılmasa bile mevcut kaynaklarla da bu düzenlemeyi yapmak şarttır. Bu bir siyasi tercih sorunudur.

DOĞRU GÖRÜŐLER ER GEÇ KAZANIR

Zeki Sarihan tarafından yazıldı.
Çarşamba, 29 Nisan 2015 06:12 -

Dört yıl önce savunduğum görüşlerin kabul görmeye başlamasından elbet de memnunum. Doğru söyleyeni dokuz köyden kovsunlar da gerçek eninde sonunda kendini kabul ettirir. (27 Nisan 2015)